

I.

ДА ОБЫЧАШЪ БОГА.

Бога, Който е превъчното начало на сичките нѣща — Който е существо безконечно и благо, Което е произвело сичките разумны существа — существо премудро, Което е обдарило чловѣка съ сичките дарованія на просвѣщеніето, и укоренило въ сѣрдцето му наклоность да убыча доброто и гнуси отъ злото — существо праведно, Което наказува беззаконіето и награждава добрите дѣла — существо безпристрастно, Което нема лицепріятіе, предъ Което сѣ виликите Монарси и Владѣтели тѣжквива, кѣживито сѣ и другите смѣртни — существо найдостойно за обычанѣ, Което сме дѣлжни да обычамы сосѣ се сѣрдце, па и самыатъ си животъ да жертвовамы за Него, защо сичко що имамы, притяжавамы, и съ което живѣемы се е отъ Него.

Слѣдователно, сыне, заранѣ щомъ станешъ отъ сѣнѣ, и вечерѣ когато да легнешъ да спишъ, помолися Богу съ тихъ и смиренъ гласъ съ чувствително и